

Dnes sme videli obdivuhodné veci. (Lk 5, 26)

(Tomáš Mikunda) Možno by nám neuškodilo v našej viere trocha viac žasnúť. Nebrať veci a okolnosti života viery ako akúsi samozrejmosť, na ktorú sme si zvykli ako na svoje vychodené chodníky. Žasnúť nad odpustením, ktoré ako prejav lásky svojho Boha zakúšam v každej spovedi. Žasnúť pri dotyku Kristovho tela a krvi svojím jazykom. Žasnúť, keď sa mi Boh prihovorie svojim slovom. To žasnutie nám otvára nebo a dáva nám zakúšať kúsok večnej radosti, ktorá nás očakáva.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)